

De aanmoediging

Hierbij de laatste editie in de serie Misleiding en Macht. In deze serie hebben we geprobeerd de misleiding rondom de COVID-19 crisis te beschrijven en in kaart te brengen hoe deze crisis zich verhoudt tot de plannen van de machthebbers van deze aarde. In de vorige editie, 'De Almachtige', hebben we ons gericht op de soevereiniteit van God in dit alles en besproken hoe de crisis als middel kan fungeren om af te rekenen met de vele, valse zekerheden in de levens van gelovigen.

Wieden en slopen

De analyse over de valse zekerheden raakte veel problemen binnen de gemeenschap van gelovigen en dat was voor sommigen misschien wel heftig om te lezen. Het is hierbij echter belangrijk om ons te realiseren dat als God iets nieuws wil doen, soms eerst verkeerde dingen, of dingen die afgedaan hebben, afgebroken moeten worden. Door middel van het afbreken, wordt ruimte gemaakt voor iets nieuws en daar mogen we ons op richten. Dit wordt bijvoorbeeld duidelijk geïllustreerd in de roeping van de profeet Jeremia. De HEERE sprak namelijk de volgende woorden tot hem:

'Zie, Ik leg mijn woorden in uw mond; Merk op, Ik stel u heden over de volken en de koninkrijken om uit te rukken en af te breken, om te verdelgen en te verwoesten, om te bouwen en te planten.' **Jeremia 1:9-10**

Als we hier kijken naar de woorden die gebruikt worden om de bediening van Jeremia te karakteriseren, dan zijn vier van deze zes woorden destructief van aard. Hoewel we voorzichtig dienen te zijn met cijfers, lijken we hier toch echt te lezen dat een belangrijk deel van zijn bediening, erop gericht zou zijn om zaken die niet goed waren, te vernietigen. Woorden als uitrukken, afbreken, verdelgen en verwoesten, klinken weliswaar heftig, maar vormen wel een noodzakelijke basis voor het uiteindelijke doel: planten en bouwen. Onkruid wordt uitgerukt en verdelgd. Vervallen gebouwen worden afgebroken en verwoest.

Planten en bouwen

We weten dat voordat gezaaid kan worden, de grond vaak voorbereid wordt met een harde ploeg, die met nietsontziende vastberadenheid door de bodem wordt getrokken om deze weer geschikt te maken om nieuw leven voort te brengen. En degenen onder ons die wel eens wat nieuws hebben gebouwd of hebben laten bouwen, weten dat er soms eerst flink gesloopt moet worden om ruimte te maken voor een nieuw begin en voor iets dat veel mooier en duurzamer is dan het oude. Om te kunnen omgaan met de tijden waarin we leven, is het daarom van belang dat we ons niet laten ontmoedigen door de heftigheid der dingen en de destructie die we rondom ons kunnen waarnemen. In tegendeel, laten we ons met volle overtuiging richten op het nieuwe dat God wil bouwen en onze plek daarin zoeken. De oordelen van God zijn altijd destructief voor dingen die *niet* tot Zijn eer zijn, maar creëren ook nieuwe ruimte voor wat *wel* tot Zijn eer is en *wel* tot zegen voor de volken.

Groei van het Koninkrijk

Toen de Heere Jezus hier op aarde was, predikte Hij het Koninkrijk van God vanaf het begin van Zijn bediening tot aan het einde. Voordat Hij terugging naar Zijn Vader, verscheen Hij nog eens veertig dagen lang aan de apostelen om met hen te spreken over het Koninkrijk van God, zoals we kunnen lezen in Handelingen 1. En in de afsluitende woorden van hetzelfde boek, lezen we dat ook Paulus in Zijn prediking het Koninkrijk van God helemaal centraal stelde. In Matteüs 13, lezen we in de gelijkenis van de zaaier, dat het evangelie van het Koninkrijk vergelijkbaar is met een zaadje. Het heeft ongelooflijke potentie, maar of het daadwerkelijk vrucht draagt, hangt sterk af van de grond waarin het valt. Veel harten in ons land zijn hard geworden voor dit evangelie. En de groei van het Koninkrijk in onze levens werd misschien wel veel te veel verdrukt door de zorgen van deze wereld. Maar door de crisis waarin we zitten, worden niet alleen bepaalde doorns en distels uit onze levens weggerukt,

maar worden ook harten weer ontvankelijk gemaakt voor het evangelie van het Koninkrijk. Niet alleen om het te laten ontkiemen, maar ook om het helemaal te laten volgroeien en overvloedig vrucht te laten dragen.

Bouw van het Koninkrijk

In 1 Korintiërs 3, lezen we dat wij als gelovigen niet alleen een akker zijn, maar ook Gods bouwwerk, waarin Hij door Zijn Geest wil wonen. In 2 Petrus 5 worden we opgeroepen om bij de Heere Jezus te komen, de levende en uitverkoren steen, om samen met Hem ingebouwd te worden in een geestelijk huis. Dit geestelijke huis wordt eveneens gebouwd tot eer van God en om Zijn grote daden te verkondigen in deze wereld. Veel gelovigen hebben, soms in goede bedoelingen, van alles gebouwd vóór God. Dit is echter niet waartoe we geroepen zijn. Bouwen vóór God is niet hetzelfde als ingebouwd worden dóór God. Dit laatste vereist een veel hoger niveau van overgave en het afleggen van ons eigen ik. Doordat alles wat niet gebouwd is op het zekere fundament van de wil van God, in deze tijd aan het wankelen wordt gebracht, zullen velen opnieuw voor de keus komen te staan om zich aan de voeten van de Heere Jezus te werpen, om hun leven af te leggen en ingebouwd te worden in het huis dat Hij wil bouwen. Hij is de Koning, wij zijn Zijn onderdanen. Hij is het Hoofd, wij zijn Zijn lichaam. God is de Bouwmeester, de Heere Jezus is de Hoeksteen en wij zijn Zijn bouwwerk. Wij zijn niet geroepen om dingen vóór Jezus te bouwen, maar om Hem te dienen en volgen in alle dingen. Jezus had ook geen visiedocument en meerjarenplan. Hij leefde in overgave en deed elke dag slechts wat Hij de Vader zag doen.

Focus op het Koninkrijk

Kort na het schrijven van de vorige editie, kwam ik via een passage in een boek terecht bij Handelingen 4. Hierin blijkt een uitzonderlijk voorbeeld te staan van hoe de apostelen zich, ten tijde van verdrukking, eveneens vasthielden aan de zekerheid geopenbaard in Psalm 2. Petrus en Johannes waren zojuist gevangen genomen geweest en geïntimideerd door de aardse machthebbers om de prediking van het evangelie te staken. Toen ze vervolgens samenkwamen met hun broeders en zusters, deden ze het volgende:

- Ze onderkenden en benoemden de intimidatie en verdrukking door de aardse machthebbers
- Ze vatten deze intimidatie en verdrukking niet persoonlijk op, maar kwalificeerden deze als gericht tegen de HEERE en Zijn Gezalfde
- Ze beleden hun overtuiging dat de HEERE deze intimidatie en verdrukking bewust had toegelaten om alles te doen wat Zijn hand en raad tevoren bepaald had
- Ze vroegen om alles wat nodig was om juist temidden van deze onderdrukking en intimidatie, Zijn Koninkrijk te helpen baanbreken door het woord van hun vrijmoedige getuigenis.

Temidden van de verdrukking, beleden ze hun geloof in de HEERE en in de soevereine wijsheid van Zijn raad. Ze waren ten volle overtuigd dat Hij temidden van dit alles, Zijn Koninkrijk zou uitbreiden. In plaats van te klagen over de moeilijke dingen die ze meemaakten, zetten ze de uitbreiding van Zijn Koninkrijk op de eerste plaats. Dat deze houding God vreugde schonk, lijkt bevestigd te worden doordat, nog terwijl zij baden, de plaats waar ze bijeen waren, bewogen werd en zij allen vervuld werden met de Heilige Geest om met vrijmoedigheid te blijven getuigen.

In navolging van dit voorbeeld, is daarom de eerste aanmoediging voor ons om:

- Onwankelbaar te geloven dat God de crisis heeft toegelaten met een reden
- Het kwade zal gebruiken ten gunste van Zijn Koninkrijk in ons land.

In plaats van dat we ons dus laten terneerdrukken door de tegenwind van deze tijd, mogen we als adelaars, onze vleugels in geloof uitslaan en hoger vliegen. Dichter bij God Zelf en de vrede die alleen Hij kan geven en die alle verstand te boven gaat.

Pijlers van het Koninkrijk

Het Koninkrijk van God was de focus van de Heere Jezus en Zijn discipelen. De vraag is nu hoe wij ons leven hiermee in overeenstemming brengen. Voordat we proberen deze vraag te beantwoorden, is het van belang dat we de term 'Koninkrijk van God' goed definiëren. Hoewel er veel gelijkenissen zijn die allerlei verschillende aspecten van het Koninkrijk belichten, is het Koninkrijk in beginsel heel eenvoudig: 'alles wat onderworpen is aan Koning Jezus'. Het Koninkrijk binnengaan is daarmee niets anders dan je eigen leven afleggen en besluiten om de Heere Jezus te volgen en je aan Hem te onderwerpen. Eén van de grote fouten die gemaakt zijn in de geschiedenis van het volk van God, is dat mensen wel het Koningschap van God wensten, maar zelden wilden leven als Zijn onderdanen en zich zelden wilden overgeven aan Zijn plannen, tijden en inzettingen. Zo kon het ook gebeuren dat de inwoners van Jeruzalem de Heere Jezus eerst als Koning verwelkomden en toejuichten, om vervolgens binnen een tijdsbestek van enkele dagen, te smeken om Zijn kruisiging. Ze wilden wel een Koning die hen zou verlossen van de problemen die voor hen belangrijk waren: de Romeinen. Ze wilden alleen niet luisteren naar deze Koning, die hen eerst moest verlossen van hun werkelijke problemen: hun zonden. Aan ons de taak om niet dezelfde fout te maken. Als wij dus *wel* spreken over het Koninkrijk van God en zelf *niet* bereid zijn om de Heere Jezus als Koning te aanvaarden over ons leven, dan zijn we ofwel hypocriet, of op zijn best eveneens misleid. Maar als we *wel* bereid zijn om Hem als Koning te aanvaarden in ons leven en te volgen, dan is er altijd hoop. Hij is de Koning van de vrede en dus nooit in paniek. Elke dag heeft Hij nieuwe wijsheid en kracht voor Zijn discipelen en in Matteüs 11:30 lezen we dat Zijn juk zacht is en Zijn last licht. Laten we elkaar daarom onvermoeibaar aanmoedigen om Zijn Koninkrijk alle ruimte te geven in ons leven! Hierbij zijn twee pijlers van het allergrootste belang.

Gebed

Toen de Heere Jezus zijn discipelen onderwees over gebed, leerde Hij hen het 'Onze Vader'. De kracht van dit gebed is onder andere dat het ons traint om de juiste prioriteiten te stellen. Voor hen die de woorden tot zich door laten dringen, zal blijken dat in dit gebed het Koninkrijk van God en dus Zijn wil, absoluut op één staan. Dit hoort dus ook zo te zijn in het leven van een volgeling van de Heere Jezus. Dagelijks brood is belangrijk, maar de zoektocht daarnaar is ondergeschikt aan de zoektocht naar het Koninkrijk. In Matteüs 6:33 lezen we zelfs heel duidelijk dat als we het Koninkrijk op één zetten, de rest ons daarbovenop geschonken zal worden. In het verbond dat we zijn aangegaan door het afleggen van ons leven, mogen wij ons concentreren op wat voor God belangrijk is en dan zorgt Hij voor ons.

Als we onze knieën buigen voor de Almachtige, dan dient ons gebed dus in eerste instantie gericht te zijn op Zijn Koninkrijk. Dit betekent concreet dat we aan Hem vragen om Zijn licht laten schijnen in ons leven en ons te openbaren welke zaken nog niet aan Hem onderworpen zijn. Zoals het evangelie een zaadje is en tijd nodig heeft om te ontkiemen en groeien, verwacht Hij niet van ons dat we in één dag volwassen zijn en vrucht dragen. Hij vraagt wel van ons dat we Zijn aangezicht zoeken en bereid zijn om ons te laten leiden, aanmoedigen, terechtwijzen, snoeien, trainen, vervullen en zo helemaal te laten transformeren tot geestelijk volwassen mensen. Vrucht dragen volgt niet uit activiteit, maar uit verbondenheid met de Bron van al het leven. Als we met vrijmoedigheid naderen voor Zijn troon, dan mogen we drinken van het levende water dat daaruit stroomt. Door te sterven aan onszelf en stelselmatig Zijn aangezicht te zoeken, worden we één met Hem en kan de belofte dat stromen van levend water uit onze binnensten zouden vloeien, zoals opgetekend in Johannes 7:38, helemaal werkelijkheid worden.

Waar het begin van het 'Onze Vader' ons traint om het Koninkrijk de allerhoogste prioriteit te geven, werpt het einde van dit gebed een uitzonderlijk licht op de immense beloften die verbonden zijn met het omarmen van het Koninkrijk: bovennatuurlijke kracht en heerlijkheid. Door deze woorden te bidden, worden we zowel ons bewust van de overweldigende potentie van het Koninkrijk, als getraind om ons altijd te realiseren dat alle heerlijkheid en kracht die aan ons worden gegeven door het leven in dit Koninkrijk, van Hem zijn. Ze zijn zowel afkomstig van Hem als tot eer van Hem. Het leven van getransformeerde gelovigen hoort gekenmerkt te worden door zowel de vruchten van de Geest als de

overvloedige werking van de gaven van de Geest. De heerlijkheid die gepaard gaat met een dergelijk geestvervuld leven, zijn echter wel *van* Hem alleen en *voor* Hem alleen!

Bekering

Waarachtige geestelijke vooruitgang en vernieuwing, heeft naast gebed nog een andere pijler: bekering. In aanloop naar de prediking van het evangelie van het Koninkrijk, predikte Johannes de Doper vooral bekering, als grondhouding om het Koninkrijk te kunnen binnengaan. Bekering is niet iets eenmaligs, maar de altijd aanwezige bereidheid om te breken met bepaalde gewoonten, gedragingen, tradities, denkpatronen, manieren van spreken en manieren van omgang met God en andere mensen. Bekering is een levensstijl die gekenmerkt wordt door de bereidheid om te veranderen. Als we tot eer van God willen leven en Zijn aangezicht zoeken in gebed, is het daarom van groot belang dat we tot Hem komen met deze bereidheid. De relatie met God en de Heere Jezus kan zich weliswaar ontwikkelen tot het niveau van vriendschap, maar dat begint wel met gehoorzaamheid. Over vriendschap met de Heere Jezus wordt vaak makkelijk gesproken en gezongen, maar Hij zegt in Johannes 15:14 toch echt: *'Gij zijt mijn vrienden, indien gij doet, wat ik u gebied'*. En in Psalm 25:12 lezen we het volgende: *'Wie is de man die de HEERE vreest? Hij onderwijst hem aangaande de weg die hij moet kiezen.'* Woorden als 'gebieden' en 'moeten' associëren we misschien niet met vriendschap, maar daarin verschilt de vriendschap met de Allerhoogste en Zijn Zoon van aardse vriendschappen. Zelfs de Heere Jezus, het vleesgeworden Woord, dat in den beginne bij God was, vreesde Zijn Vader met Zijn hele hart. Hij gebruikte in de evangelieën nooit 'lieve Vader', maar wel 'heilige Vader' en 'rechtvaardige Vader'. Hoeveel te meer zouden wij, als geredde zondaren, dan niet ernaar jagen om Hem te vrezen. Velen horen niet van God omdat ze niet tot Hem naderen met ontzag en eerbied, die zich vertalen in de bereidheid om te gehoorzamen. Zonder deze bereidheid tot bekering, is het moeilijk om een levende relatie met Hem te ontwikkelen. Maar als we wel die bereidheid tonen, dan is de weg naar een intieme vriendschap geopend. In Johannes 15:15 lezen we dat de Heere Jezus Zijn discipelen vrienden noemt, omdat Hij hele vertrouwelijke dingen met hen deelde. Op gelijke wijze lezen we in het vervolg van Psalm 25 in vers 14, dat de HEERE vertrouwelijk wil omgaan met hen die Hem vrezen. God te kennen door als vriend met Hem te wandelen, is het mooiste wat er is! Dat is waarvoor Hij ons ooit schiep en liet werken en genieten in de Hof van Eden.

Wandelen in het Koninkrijk

We hebben als mensen twee benen gekregen. Deze benen zijn niet alleen sterke pijlers om op te staan, maar geven ons ook de mogelijkheid om vooruit te komen. Dit is mogelijk doordat ze allebei kunnen buigen bij onze knieën. Gebed en bekering zijn onze geestelijke benen, die allebei getuigen van buigen voor God en waarop we vandaag al kunnen wandelen in Zijn Koninkrijk. Zoals een zaadcel en een eicel samen de basis vormen voor een nieuw begin, zo vormen gebed en bekering ook zo'n basis. Eén van de krachtigste gebeden waarin gebed en bekering elkaar ontmoeten is Psalm 139:23-24: *'Doorgrond mij, o God, en ken mijn hart, toets mij en ken mijn gedachten; Zie, of bij mij een heilloze weg is, en leid mij op de eeuwige weg.'* Het wonderlijke is dat dit gebed van David direct volgt op een tirade over de tegenstanders van God. Op gelijke wijze mogen wij, omgeven door de vijanden van God en Zijn Gezalfde, onze knieën buigen voor de Almachtige. Als onze harten in nederigheid ontvankelijk zijn voor Zijn woorden, dan ontstaat er groei en vrucht in onze levens. Dan kan Hij ons vullen met Zijn Geest, die ons leidt in de volle waarheid. Deze waarheid maakt ons vrij en brengt ons naar ons geestelijk beloofde land hier op aarde, om een licht te kunnen zijn voor de volken. Zoekt daarom Zijn aangezicht voortdurend en leg je leven af voor Hem! Hij heeft gezegd dat om het echte leven te vinden, we eerst ons eigen leven moeten verliezen. Als we echt in Hem geloven en echt op Hem vertrouwen, dan rennen we naar Hem toe met de bereidheid dit te doen. In Matteüs 13 lezen we dat Zijn Koninkrijk ook is als een schat en een parel. Zo kostbaar en waardevol, dat het waard is om al het andere voor achter te laten: geweldenaars grijpen ernaar. Wees dus een geweldenaar en buig je knieën voor de Leeuw van Juda! Hij brult ook voor jou!

Operatie Leeuw van Juda